

87

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lutego 1962 r.

w sprawie trybu gromadzenia przez przedsiębiorstwa państwowe funduszu nagród na produkcję wyrobów oznaczonych znakiem jakości.

Na podstawie § 3 ust. 4 uchwały nr 532 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1961 r. w sprawie rozwoju produkcji wyrobów oznaczonych znakiem jakości (Monitor Polski Nr 98, poz. 409) zarządza się, co następuje:

§ 1. Fundusz nagród na produkcję wyrobów oznaczonych znakiem jakości tworzy się w przedsiębiorstwach państwowych produkujących te wyroby w ciężar kosztów własnych produkcji.

§ 2. 1. Odpisy na fundusz nagród, o którym mowa w § 1, ustala się w stosunku procentowym do wartości sprzedanych w danym kwartale towarów oznaczonych znakiem jakości — w cenach zbytu.

2. Sposób ewidencji sprzedaży towarów powinien umożliwić ustalenie wartości sprzedaży według cen zbytu poszczególnych wyrobów lub grup wyrobów, dla których ustalono zróżnicowane wskaźniki procentowe narzutu na fundusz nagród.

§ 3. Pozostałość środków funduszu nagród po dokonaniu rozliczeń za dany rok przechodzi na rok następny.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Minister Finansów: J. Albrecht

88

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 15 lutego 1962 r.

w sprawie branżowych warunków dostaw artykułów stosowanych w budownictwie oraz wyrobów szklanych i ceramicznych powszechnego użytku przeznaczonych na potrzeby rynkowe.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zawarte w załączniku do niniejszego zarządzenia branżowe warunki dostaw artykułów stosowanych w budownictwie oraz wyrobów szklanych i ceramicznych powszechnego użytku, produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu

Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowane, przeznaczonych na potrzeby rynkowe.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 lutego 1962 r. (poz. 88).

BRANŻOWE WARUNKI DOSTAW ARTYKUŁÓW STOSOWANYCH W BUDOWNICTWIE ORAZ WYROBÓW SZKLANYCH I CERAMICZNYCH POWSZECHNEGO UŻYTKU, PRODUKOWANYCH PRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWA PODLEGŁE MINISTROWI BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH I PRZEZ NIEGO NADZOROWANE, PRZEZNACZONYCH NA POTRZEBY RYNKOWE

§ 1. 1. Niniejsze branżowe warunki dostaw obowiązują przy dostawach następujących artykułów, produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowane, przeznaczonych na potrzeby rynkowe:

- 1) artykułów budowlanych pochodzenia mineralnego, szklarsko-ceramicznych i korkowych,
- 2) rurek drenarskich,
- 3) wyrobów szklanych powszechnego użytku,
- 4) wyrobów ceramicznych powszechnego użytku.

2. Branżowe warunki dostaw obowiązują w stosunkach handlowych między przedsiębiorstwami, o których mowa w ust. 1, zwanymi w dalszym ciągu „dostawcami”, a społecznymi przedsiębiorstwami handlu hurtowego lub detalicznego, zwanymi dalej „odbiorcami”.

3. Jeżeli dostaw dokonuje się ze składu hurtowni materiałów budowlanych, dalsze przepisy dotyczące dostawców odnoszą się odpowiednio do tej hurtowni.

§ 2. 1. Zamówienia na dostawy artykułów objętych rejonizacją składa się jednostkom wymienionym w zarządzeniach o rejonizacji zawierania umów na dostawy artykułów na cele rynkowe.

2. Zamówienia składa się w terminach określonych w zarządzeniach, o których mowa w ust. 1.

§ 3. 1. Zamówienia na dostawy artykułów nie wymienionych w zarządzeniach, o których mowa w § 2 ust. 1, należy składać:

- 1) na artykuły wymienione w § 1 ust. 1 pkt 1 — jednostkom i w terminach określonych w zarządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

z dnia 8 lipca 1959 r. w sprawie ustalenia terminów i wyznaczenia jednostek właściwych do przyjmowania zamówień na niektóre artykuły budowlane pochodzenia mineralnego, szklarsko-ceramiczne i korkowe (Monitor Polski Nr 68, poz. 352),

- 2) na artykuły wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2 — jednostkom i w terminach określonych w zarządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 lutego 1960 r. w sprawie bilansowania i zbytu rurek drenażowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 104),
- 3) na artykuły wymienione w § 1 ust. 1 pkt 3 — zakładom produkcyjnym wskazanym przez Biuro Zbytu Szkła na 60 dni przed początkiem roku, jeżeli chodzi o umowy roczne, lub na 60 dni przed początkiem kwartału, jeżeli chodzi o umowy kwartalne, przysyłając kopie zamówień do Biura Zbytu Szkła,
- 4) na artykuły wymienione w § 1 ust. 1 pkt 4 — dostawcom wskazanym przez Zjednoczenie Przemysłu Ceramicznego na 60 dni przed początkiem roku, jeżeli chodzi o umowy roczne, lub na 45 dni przed początkiem kwartału, jeżeli chodzi o umowy kwartalne — przysyłając kopie zamówień do Zjednoczenia Przemysłu Ceramicznego.

2. W razie złożenia zamówienia w terminie późniejszym niż określony w ust. 1 jednostka właściwa do przyjmowania zamówień mimo to zamówienie przyjmuje, jeżeli będzie istniała możliwość jego wykonania.

§ 4. Zamówienie powinno być złożone w trzech egzemplarzach oddzielnie:

- 1) na każdy rodzaj lub grupę artykułów,
- 2) na każdą partię artykułów, która ma być wysłana pod innym adresem.

§ 5. Przedmiot dostawy może być również określony w zamówieniu według wzorca artykułu, na który odbiorca wyraził zgodę.

§ 6. 1. Jeżeli w umowie zastrzeżono, że odbiorca może w czasie późniejszym w dodatkowych dyspozycjach określić ściślej przedmiot lub termin dostawy, wówczas dyspozycję w tym zakresie należy wysłać — jeżeli w umowie nie zastrzeżono inaczej — na 15 dni, a dla artykułów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 3 i 4 — na 25 dni przed początkiem okresu, w którym dostawa ma być wykonana.

2. Dodatkowe dyspozycje dotyczące miejsca dostawy oraz płatnika — jeżeli w umowie nie zastrzeżono inaczej — należy wysłać nie później niż na 15 dni przed terminem dostawy.

§ 7. W razie odstępstwa od obowiązującej normy resortowej, zakładowej lub innych warunków przyjętych w umowie za podstawę do określenia jakości artykułów mających stanowić przedmiot dostawy dostawca obowiązany jest zawiadomić o tym odbiorcę niezwłocznie, nie później jednak niż na 14 dni przed terminem dostawy. W tym wypadku odbiorca ma prawo odstąpić od umowy z winy dostawcy.

§ 8. Odbiorca obowiązany jest zwrócić opakowanie pożyczone dostawcy lub jednostce przez niego wskazanej niezwłocznie po zwolnieniu, a najdalej w ciągu 90 dni od daty otrzymania przedmiotu dostawy, chyba że w umowie ustalono inny termin zwrotu.

§ 9. Odbiór jakościowy przedmiotu dostawy dokonywany jest u odbiorcy.

§ 10. 1. Jeżeli dostawca zawiadomiony przez odbiorcę o tym, że przedmiot dostawy posiada wady, odrzuci reklamację, uzna ją za zastrzeżenia albo zastrzeże sobie termin do złożenia oświadczenia, odbiorca powinien zwrócić się

z wnioskiem o przeprowadzenie ekspertyzy i wydanie orzeczenia do właściwego rzeczoznawcy do spraw jakości towarów, wybranego z listy rzeczoznawców prowadzonej przez okręgowe komisje arbitrażowe.

2. Strona, która nie godzi się z orzeczeniem rzeczoznawcy, może wystąpić w ciągu 14 dni od daty wydania orzeczenia do branżowej komisji rzeczoznawców do spraw jakości towarów o uchylenie lub zmianę w trybie nadzoru orzeczenia o jakości towarów wydanego przez rzeczoznawcę, jeżeli:

- 1) próba towaru została pobrana niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- 2) orzeczenie zostało wydane z naruszeniem przepisów dotyczących określenia jakości towaru lub zasad sztuki i wiedzy technicznej, jeżeli naruszenie to miało istotny wpływ na wydane orzeczenie.

3. Od orzeczenia branżowej komisji rzeczoznawców nie służy odwołanie.

4. Niezłożenie przez dostawcę w terminie 14 dni od otrzymania zawiadomienia o wadach żadnego oświadczenia oznacza uznanie reklamacji.

5. Jeżeli zarzuty odbiorcy okażą się uzasadnione, koszty związane z ekspertyzą ponosi dostawca.

§ 11. Dostawca obowiązany jest zaspokoić roszczenia odbiorcy z tytułu rękojmi za wady w terminie określonym przez odbiorcę. Termin ten nie może być dłuższy niż 14 dni od daty uznania reklamacji odbiorcy lub wydania orzeczenia o jakości towaru stanowiącego przedmiot sporu pod rygorem odstąpienia przez odbiorcę od umowy z winy dostawcy.

§ 12. 1. Zakwestionowany przez odbiorcę co do jakości przedmiot dostawy nie może być zabrany przez dostawcę od odbiorcy, lecz musi ulec, w porozumieniu z dostawcą, odpowiedniemu przeklasyfikowaniu w pomieszczeniu odbiorcy. Odbiorca zwraca przedmiot dostawy w celu dokonania przeklasyfikowania jedynie w razie braku u siebie pomieszczeń magazynowych, umożliwiających przeprowadzenie tych czynności.

2. Jeżeli przedmiot dostawy zostaje zwrócony dostawcy, odbiorca obowiązany jest, w porozumieniu z dostawcą, oznaczyć, w miarę możliwości trwale, artykuł w sposób uniemożliwiający skierowanie go do innego odbiorcy bez przerobu, dokonania poprawek lub przeklasyfikowania.

3. Przeklasyfikowanie towaru lub obniżenie ceny nie może nastąpić nawet za zgodą stron w razie wydania przez rzeczoznawcę orzeczenia ustalającego, że:

- 1) artykuł nie nadaje się do obrotu, ale tylko do przerobu,
- 2) doprowadzenie artykułu do jakości przewidzianej obowiązującymi przepisami jest technicznie możliwe i ze względów gospodarczych pożądane.

4. Wszelkie koszty, związane z przechowywaniem, trwałym oznaczeniem, przeklasyfikowaniem przedmiotu dostawy lub obniżeniem jego ceny, ponosi dostawca, niezależnie od obowiązku zapłacenia odszkodowania umownego lub wynagrodzenia rzeczywistej szkody.

§ 13. Umowy nie wykonane do dnia 31 grudnia podlegają wykonaniu w roku następnym, jeżeli odbiorca do dnia 20 stycznia nie zawiadomi dostawcy, że od umowy odstępuje. Dostawca, który nie wykonał umowy w poprzednim roku kalendarzowym, obowiązany jest do zapłaty odszkodowania za okres od dnia, w którym dostawa miała być wykonana, do dnia jej wykonania.

§ 14. W sprawach nie uregulowanych w niniejszych branżowych warunkach dostaw stosuje się ogólne warunki dostaw w obrocie krajowym.